

49 71- 484487
I. MOLDOVAN

IGIENA NAȚIUNEI

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Biblioteca Eugenică și Biopolitică

No. 3148

BCU Cluj / Central University Library Cluj

BIBLIOTECA
EUGENICĂ ȘI BIOPOLITICĂ

APARE SUB ÎNGRIJIREA

PROF. UNIV. Dr. I. MOLDOVAN

BCU Cluj / Central University Library Cluj

I.

EDITURA :

INSTITUTUL DE IGIENĂ și IGIENĂ SOCIALĂ din CLUJ
ȘI
SUBSECȚIA EUGENICĂ și BIOPOLITICĂ A „ASTREI“

526907

IGIENA NAȚIUNEI

(EUGENIA)

DE

I. MOLDOVAN

BCU Cluj / Central University Library Cluj

CLUJ 1925

BCU Cluj-Napoca

RBCFG201202454

CUVÂNT ÎNAINTE

Biblioteca eugenică și biopolitică se editează de subsecția eugenică și biopolitică a „Astrei” și de Institutul de igienă și igienă socială al Universității din Cluj. Scopul bibliotecii este, de a răspândi între intelectualii noștri și prin ei în popor, cunoștințele elementare despre legile biologice, cari ne conduc viața, despre urmările nerespectării lor și despre măsurile necesare pentru a garanta prosperitatea națiunii și a patriei.

Lucrarea de față este introductivă, schițează numai problemele, cari urmează să fie detaliate în broșurile ulterioare.

Pentru a corespunde unei necesități, s'a organizat în Institutul nostru un serviciu eugenic și biopolitic, care stă la dispoziția oricui dorește a avea orientări de detaliu în aceste domenii.

Din venitul eventual realizat cu biblioteca noastră se va alcătui un fond eugenic și biopolitic, pentru a ajuta realizările cele mai urgente.

Cluj în 18 Noembrie 1925.

I. MOLDOVAN.

INTRODUCERE

Civilizațiunea în evoluția ei a ajuns într'un stadiu, când trebuie serios să ne întrebăm, dacă nu e timpul suprem, să intervenim de urgență și în mod eroic, ca să evităm dezastrul apropiat. Precum la începutul primitiv forța fizică era stăpână și cum mai târziu un timp a dominat credința, combătând și subordonând ca simple anexe rațiunea și fizicul, așa acum rațiunea a ajuns la o stare de periculoasă hipertrofie, creând după formulele ei gândul și viața și considerând sufletul și fizicul ca apendice neglijabile. Omul nu se mai judecă după valoarea lui reală biologică, ci după priceperea sa în cifre și noțiuni, după cum este „analfabet“ ori știutor de carte, după cum poate exploata mai bine cu mijloacele date de rațiune materia și momentul. Mai mult chiar, azi și valoarea culturală este de puțină importanță și d. e. pentru a impresiona încă și pentru a demonstra mai simțitor seriozitatea pierderii enorme de capital biologic prin anumite boli, viața pierdută se calculează în dolari ori altă valută forte. Trupul și caracterul au devenit aproape un balast, ca și credința, răspunderea față de trecut și datoria pentru generația viitoare. Triumful rațiunii însă s'a transformat într'un triumf al materiei asupra omului,

care în mâna unei burse internaționale de valori materiale a devenit un simplu și mecanic element de producție economică, un motor, a cărui funcțiune se conduce după legi mecanice și nu biologice.

Un materialism extrem și ca urmare un individualism patologic distruge legăturile firești cu natura și familia, cu trecutul și viitorul, transformă patria în uzină industrială și vede în acapararea de bogății materiale fundamentul fericirii, cheia prosperității ca individ și societate. Un internaționalism umanitar îi împrumută haina înșelătoare, combate diferențele de rasă și patrie, batjocorește conștiința națională, neagă valoarea protectoare și creatoare a solidarității naționale, neagă chiar existența națiunii ca formațiune biologică și crede, că numai nivelând diferențele și încând instinctele și conștiințele salvatoare ale rasei în marea incoloră a unei mediocrități universale, poate ajunge la maximul de progres, de bine și fericire, la pacea fructuoasă universală și la unitatea umană.

Sunt seducătoare perspectivele unei atari doctrine, ademenitoare îndeosebi pentru aceia, cari în urma inferiorității lor mintale și morale, care îi unește peste granițe, se revoltă ușor față de orice diferențiere și inegalitate. Și sunt explicabile și firești aceste tendințe ca reacțiune contra naționalismului de Stat, care degradează națiunea la o organizațiune de poli-

tică, negoț și acaparare și sunt evident mai dăunătoare familiei și rasei, decât un internaționalism tolerant. Citiți „Naționalismul“ lui Rabindranath Tagore și vă veți da seama de pericolul enorm a unui atare naționalism. Dar pentru noi națiunea nu este și nu poate fi definită numai ca o uniune politică și economică. Nu putem admite, că suntem Români ori ne simțim Români numai prin faptul limbei, credinței și al intereselor comune. Atari legături nu pot fi izvorul solidarității adevărate naționale, al actelor de desperare și de vitejie, de sacrificiu și suferințe din trecutul unui neam, nu explică mândria originii noastre și dorul de a ne cunoaște trecutul, dragostea față de moși și strămoși, față de eroii poporului nostru, pe care îi iubim și-i admirăm mai mult decât pe orice personalitate grandioasă a istoriei străine. Mă simt Român, nu fiindcă trăiesc în țara mea, nu numai fiindcă vorbesc românește și desigur, nu din interes personal. Sunt Român, fiindcă m'am născut Român, fiindcă am convingerea, că în vinele mele circulă un sânge diferit de al altor popoare și prin moși și strămoși o picătură chiar și din sângele aceloră, cari au contribuit la făurirea, la plămădirea națiunii mele. Această legătură de sânge, această legătură biologică de rasă, ne face Români, ca și pe înaintașii noștri și ne impune suprema datorie, de a transmite urmașilor acest patrimoniu nepătat, ori cât de sărac ar fi, dar scump

nouă. Și atunci când mă simt Român, când trebuie să acționez ca atare, dispar interesele personale, dispar și eu ca individ izolat și sunt o părticică numai în lanțul generațiilor națiunii mele, cu răspunderi față de trecut, cu datorii pentru viitor. Nu momentul actual, nu prezentul îmi epuizează gândul și energia. Așa este naționalismul biologic, așa este definițiunea națiunii ca formațiune umană biologică, legată prin raporturi de rasă, caracterizată și determinată prin însușiri moștenite și îndreptându-și gândul și epuizându-și energia spre binele urmașilor.

Dacă este așa, pentru ce nu suntem sinceri, să o afirmăm? Pentru ce îmbrăcăm nesinceritatea unui umanitarism sub care se poate ascunde individualismul cel mai accentuat, pentru ce ne jenăm, a vorbi de legături de sânge cu înaintașii noștri? Pentru ce nu avem curajul, să afirmăm, că progresul, cultura, arta și tot ce s'a creat mai grandios în trecut, nu a izvorât din o mediocritate pacinică, universală, ci din luptă, din emulația dintre națiuni? O luptă, care totdeauna va fi, căci alternarea și îmbinarea de progrese constructive și destructive caracterizează viața, iar predominarea durabilă ori definitivă a uneia din aceste faze ale metabolismului e declin ori moarte. Sigur că nu dorim o luptă dictată de un naționalism de Stat, care mecanizează, industrializează și exploatează tot în râvna după succesul maxim material, ci

dictată de naționalismul biologic, unde se ciocnesc diferențe și contraste biologice, selecționându-se valori, triumfând cel mai bine dotat și garantându-se în acest mod rațional și natural progresul singur adecvat. Desigur că și noi dorim, ca această evoluție să decurgă fără tulburări inutile, fără dușmăanii sfășietoare, în simpla concurență a valorilor biologice. Dar înainte de ce am cheltui sentimente și energii pentru binele altora, să-l avem întâiu pe-al nostru solid! Înainte de ce ne-am angaja la acțiuni de umanitarism ori internaționalism, să fim siguri de naționalismul nostru biologic, singurul care împiedică deviarea și garantează prosperitatea atât pentru individ cât și pentru națiune și societate.

Să nu ni se mai spună, că amestecul continuu de popoare a șters de mult diferențele biologice dintre ele, căci chiar și cercetările antropometrice arată, că diferențele de „rasă” ar fi datorite mai mult evoluției civilizației ori situației geografice, decât patrimoniului ereditar. Să nu se mai spună, că accentuarea diferențelor biologice ar avea numai scopul, de a crea în mod artificial un substrat pentru ura dintre popoare și lupta pentru acaparare și dominațiune, pentru a diferenția în mod inutil națiunile în superioare și inferioare.)

Aceste acuze nu ne pot face, să negăm proveniența și individualitatea noastră biologică. Dacă mai trebuie o probă, o avem în rezultatele

noilor cercetări biologice, la baza cărora stau reacțiuni sangvine, diferențe de calități precise, din al căror raport s'a stabilit la mai multe mii de analize, coeficiente caracteristice aproape pentru toate neamurile cercetate: indicele biologic de rasă. Aceste calități sangvine sunt ereditare, nu se modifică în decursul vieții prin nici o influență și se pot deci schimba exclusiv numai prin amestec de rase ori în condițiuni cu totul speciale (segregațiune). Cercetările făcute de *Manuilă* și *Popoviciu* referitor la neamurile din România au stabilit și aici, deci și la Români, indicele biologic, care este caracteristic națiunii.

— Națiunea este deci o realitate biologică, o formațiune umană cu biologia și patologia ei specifică, a cărei evoluție și viitor sunt în primul rând determinate prin calitățile ei moștenite, prin vigoarea ei numerică și prin interferența mediului în care trăiește. / Așa fiind, ținta noastră, scopul vieții, va fi păstrarea nepătată ori chiar ridicarea nivelului patrimoniului ereditar, garantarea unei forțe numerice a națiunii, suficiente pentru asigurarea reușitei în concurența popoarelor și în fine alcătuirea în așa fel a mediului în care trăim, ca fiecare să-și poată desvolta și valorifica mai bine în interesul națiunii calitățile înăscute.)

Eugenia, ereditatea și selecțiunea

Omul ca orice ființă viețuitoare este supus legilor biologice, care îi dirijează soarta în mod indiscutabil. Dacă intelectul l-a pus în situația să se emancipeze până la un punct de acele legi, această emancipare este numai aparentă: călcarea lor sistematică se răsbună imediat ori mai târziu prin boală și moarte.

Așa fiind rămânem uimiți, cât de puțin știm despre legile, cari dirijează evoluția unui neam, cari îi determină înflorirea, declinul și pieirea, cât de puțin am învățat din exemplele trecutului, când națiuni înfloritoare, ca Grecii și Romanii, au trebuit să dispară. Se vede, că credem, fără a o spune, că o națiune, ca și individul, se naște, se dezvoltă, își ajunge apogeul și apoi moare în urma unei fatale evoluții fiziologice și în indiferența noastră cheltuim energii și viață, fără a ne gândi la viitorul națiunii și lăsând în grija sorții generoase de a ne croi destinul.

Cu toate că țările sunt intense uzine biologice, în cari decurge ușor de urmărit metabolismul națiunilor, invitându-ne direct de a cunoaște și aprecia mecanismul evoluției și de a trage singuri concluziile simple și hotărâtoare pentru soarta noastră, cu toate că aceleași indicațiuni le-am putea lua ușor din trecutul popoarelor și al nostru, ne desinteresăm complet de acest studiu ori încercăm,

speriați de dezastrul care ni se relevează deja prea drastic, să-l oprim prin măsuri paliative, ridicole, fără a sacrifica ceva din comoditatea și lașitatea unei vieți fără țință, fără răspundere și fără îndatoriri.

Acel dezastru iminent, declinul natalității, al forței numerice și calitative și deci perspectiva îngrijitoare a unei inferiorități față de dușmanii externi seculari a fost motivul, pentru care Franța, ca și odată Roma, a început în mod febril, să se intereseze de soarta capitalului său uman și pentru care în Anglia s'a născut către finele secolului trecut o nouă știință, cu scopul de a studia factorii, cari influențează în bine ori în rău calitățile de rasă ale generațiilor viitoare, adăogându-se ulterior la această știință și problema populației, adecă studiul evoluției cantitative a populației. S'a sperat, că aceste studii și lățirea în marele public a rezultatelor lor, vor trezi interesul și sentimentul de răspundere și vor duce la măsuri potrivite pentru a preîntâmpina declinul ori dezastrul național.

Știința aceea, creată de *Galton*, un cercetător englez, s'a numit eugenie (național eugenics), știința garantării unei posterități născute bine și nobil. S'a adăogat calificativul „național“ din motivul, că însușirile de rasă, selecționate ca specifice unei națiuni și moștenite din generațiune în generațiune, sunt diferite după națiuni, așa încât fiecare dintre

ele trebuie să aibă până la un punct eugenia ei particulară.

Înainte *Lamarck* dăduse o simplă explicație a evoluției speciilor și a celei sociale. El credea, că însușirile dobândite în decursul vieții individuale, o vigoare fizică câștigată prin exerciții ori o superioritate intelectuală dobândită prin o educațiune îngrijită d. e. se moștenesc de urmași, așa încât aceștia și-ar începe evoluția lor la un nivel mai înalt decât părinții. Așa s'a sperat, că prin ameliorarea continuă a mediului extern, prin o educațiune progresivă perfectă se va putea ajunge la potențarea calităților superioare biologice din generație în generație. Pe baza explicației lui *Lamarck*, în care și-a găsit expresie o credință mai generală, s'a început în secolul trecut o muncă asiduă educativă, economică și filantropică, pentru a ridica nivelul calitativ al societății umane.

S'a dovedit însă încurând, că explicația evoluției nu poate fi așa de simplă, cum a exprimat-o *Lamarck* și că în special ereditatea calităților dobândite este extrem de limitată, dacă există peste tot. Explicația lui *Lamarck* deci a fost înlocuită prin teoria lui *Darwin*, conform căreia evoluția este determinată prin variațiunea ereditară și selecțiunea naturală în lupta pentru existență. Ori raportată la om această teorie ar spune, că ne deosebim în calități din motivul diferenței

patrimoniului ereditar și al variațiunilor, cari se produc și că dintre noi aceia vor avea mai multe șanse de a exista și de a se propaga, cari sunt mai bine dotați calitativ, deci din punct de vedere fizic, intelectual și moral.

Prima grije a lui *Galton*, un văr al lui *Darwin*, a fost de a studia importanța eredității și a selecțiunii naturale la om, a studia factorii, cari determină prosperitatea biologică ori declinul unei națiuni. S'a creat un institut special la Londra și ajutat de o serie de cercetători, *Galton* a putut verifica prin anchete minuțioase genealogice importanța factorilor amintiți. În special studiile asupra eredității normale și morbide la om au fost completate în special în America sub conducerea lui *Davenport*, dar și în alte țări, unde s'au creat instituțiuni speciale și societăți eugenice și au primit un concurs esențial științific prin interpretarea la om a legilor lui *Mendel*.

S'a stabilit, că individul este determinat în constituția sa ereditară și în posibilitățile de dezvoltare de patrimoniul depus în ovulul fecundat, din care a pornit. Acest patrimoniu, cea mai importantă moștenire dela părinți, moși și strămoși, nu este un complex de caractere deja dezvoltate, ci numai de dispozițiuni și depinde de influențele, la cari e supus individul, de educațiune și condițiunile de viață, dacă acele dispozițiuni se dezvoltă în caractere

ori rămân latente în stadiul inițial. Aceste dispozițiuni pot fi bune ori rele și depinde de raportul lor, dacă vorbim de o constituție moștenită superioară, medie sau inferioară. Individul dezvoltat deci nu trebuie să fie o oglindă fidelă a patrimoniului moștenit; educațiunea, viața determină, cari din calitățile moștenite și în ce măsură se vor dezvolta ulterior. Distingem genotipul, care cuprinde suma dispozițiunilor ereditare depuse în plasma germinativă și fenotipul, care este individul, cu calitățile sale aparente dezvoltate ori modificate sub influența mediului ambiant. Se poate ușor ca un copil cu o constituție moștenită predominant bună, să devină asocial, criminal chiar, dacă din lipsă de educațiune, în urma unui mediu neprielnic, s'au putut dezvolta numai puținele, dar existentele dispozițiuni de calitate inferioare și tot așa este posibil, ca la un copil cu o constituție moștenită predominant slabă, să prevaleze în viața ulterioară puținele calități superioare moștenite. Dacă comparăm acel complex de dispozițiuni ereditare cu o grămadă de pietricele de mozaic, atunci putem zice, că depinde de mâna sorții în viață, de influența educațiunii și a mediului ambiant, cari dintre ele și în ce formă vor fi grupate, pentru a alcătui caracterul nostru definitiv. Aspectul acestui caracter nu trebuie deci să reoglindească toată bogăția ori sărăcia, toată puritatea ori murdăria constitu-

entelor ascunse în celula, din care am germinat. Există însă diferențe între acei germeni de calități, numiți în știința eredității gene; unii sunt mai indiscreți, mai puternici și forțază aproape mâna sorții, de a fi aleși pentru constituirea chipului nostru definitiv, în care vor domina, alții sunt mai modești, mai slabi și au nevoie de un concurs în forma unei dispozițiuni identice din partea soțului, pentru a apare ca o calitate manifestă în caracterul individului nou. Sunt calitățile dominante și recesive ale lui Mendel, cari pot fi normale ori morbide.

Redăm aci câteva;

Caractere dominante față de *Caracterele recesive co-*
respunzătoare:

păr negru	păr blond
piele pigmentată	albinism
ochi negri	ochi albaștri
talie înaltă (în parte)	statură mică în parte)
cataractă, glaucom, nistagm	ochi normali
auz normal	surdmutism, asurzire progresivă
diabet	normal
intelect superior	intelență inferioară
condiție mintală ori nervoasă	imbecilitate, epilepsie,
normală	arierat

(după Holmes)

Caracterele dominante vor apare și atunci la copii, când se află numai la unul dintre părinți, până când caracterele recesive numai atunci au șanse de a se manifesta în generația viitoare, când în plasma germinativă a

ambilor părinți se va fi aflat dispoziția corespondentă.

(Se afirmă, că în general mediul extern nu are nicio influență asupra complexului de dispozițiuni care le-am moștenit și pe care le vom transmite urmașilor noștri. Acest patrimoniu rămâne depozitat, ascuns, scutit în sanctuarul plasmei noastre germinative, în celulele organelor reproducătoare și se modifică numai atunci, când la fecondație se combină cu noul complex de gene ale soțului. Caracterele dobândite în decursul vieții deci nu ar fi ereditare.)

Există totuși posibilitatea unei alterațiuni, a unei deteriorări în special atunci, când mâna sorții, influența mediului extern, trecând peste barierele protectoare, pătrunde până în acel sanctuar al eredității, până la plasma germinativă și-o afectează, alterând îndeosebi cea mai sensibilă parte: dispozițiunile psihice, intelectuale și morale. Acest efect se prouduce fie prin infecțiuni (d. e. sifilis), fie prin intoxicațiuni (d. e. alcool) ori alte influențe și evident că modificările, defectele produse direct în complexul genelor devin ereditare, însă nu ca alcoolism, ci ca lipsă ori deteriorări de calitate.

Efectele unei atari alterațiuni se manifestă la progenitură îndeosebi prin defecte psihice ori morale. Alcoolismul părinților poate prouduce în cazuri grave idiotie, imbecilitate, epi-

lepsiie la copii, cari în plus devin ușor asociali, criminali, ori un substrat fără rezistență pentru multiple îmbolnăviri.

(Reiese din toate cele expuse până aici, că o serie de factori, fie ai eredității, fie ai mediului extern colaborează, pentru a alcătui constituția și a determina evoluția atât somatică cât și psihică a fiecărui individ. O egalitate biologică moștenită a tuturor este un non-sens.)

Dar mai putem trage și o altă concluzie importantă și anume: că indivizii fiind diferiți ca valoare biologică, vor varia în mod forțat și ca posibilitate de rezistență și ca validitate în viață. Un individ născut cu o vigoare fizică și inteligență superioară va învinge mai sigur vicisitudinile vieții, decât unul născut cu debilitate congenitală ori imbecil, care va succomba la primul atac mai serios, față de care în urma defectuoșității sale este în inferioritate de apărare. Intre aceste două extreme există o gamă întreagă de variațiuni ale valorii biologice, deci și ale rezistenței. Urmarea este selecțiunea naturală prin o mortalitate care elimină în primul rând pe cei debili. La animale și popoare primitive, lipsite de calitățile adaptive și de mijloacele de apărare ale unei civilizațiuni avansate, din indivizii expuși în mod brutal acțiunilor selective ale mediului extern (temperatură, intemperii, boli, infecțiuni, lupta pentru existență etc.) nu supraviețuiesc

decât cei viguroși. Aici selecțiunea naturală acționează în deplină libertate. Tot așa de incontestabil însă este, că progresul științei, al medicinei și igienei, dă în mâna, chiar a individului slab dotat mijloace pentru a putea exista cu tot defectul său, iar umanitarismul caracteristic acestei civilizațiuni își concentrează chiar o mare parte a grijei sale asupra indivizilor imbecili, psihopați, surdomuți, asociați, cari singuri nu ar putea reuși în lupta pentru existență. (Putem aminti chiar câteva efecte foarte serioase contraselectorii. Războiul de azi tinde a elimina nu pe cei inferiori ca constituție, ci din contra chiar pe cei mai viguroși în primul rând. Tot civilizațiunea de azi poartă vina sterilității relative, chiar a persoanelor cu calități superioare și e fapt că familiile de intelectuali au mult mai puțini copii decât familiile din părinți imbecili, criminali, asociați etc. Tot ea și mentalitatea, concepția de viață actuală, poartă vina, că din punct de vedere moral azi nu reușește cel mai loial, mai cinstit și mai disciplinat, ci acela, care poate exploata mai bine, mai fără scrupul o situație dată.) Dacă mai amintim industrializarea progresivă, cu producția forțată și fără considerare la capitalul uman, urbanizarea cu atragerea și distrugerea chiar a elementelor superioare, vedem influențe în acțiune, cari ne pun serios pe gânduri referitor la viitorul nostru ca rasă.

Este deci evident, că selecțiunea naturală, care înainte garanta menținerea nivelului biologic al unei națiuni prin eliminarea fără cruțare a celor debili, azi prin progresul științei și a sentimentului umanitar este în mare parte anihilată. Mai mult! Putem vorbi chiar de o contraselecțiune, de o eliminare a celor cu calități superioare, de o reproducere neîmpiedecată a celor defectivi cu rezultatul final al dominațiunii lor. Chiar și selecțiunea sexuală, prin care înainte cu oarecare regularitate instinctivă se asociau pentru viață și reproducere elementele superioare, pentru a transmite urmașilor calitățile lor nepătate, azi este anihilată prin tendința de a degrada și căsătoria la o unire de interes material.

Contrastul între trecut și prezent reiese și mai clar din tabloul următor :

	<i>Inainte :</i>	<i>Azi :</i>
Selecțiunea naturală :	opera activ	este foarte redusă
Selecțiunea sexuală :	opera activ	este foarte redusă
Efectul războiului :	conservape cei mai vi- guroși	nimicește în primul rând pe cei viguroși
Defectuoșii, imbecilii etc. :	erau elimi- nați	sunt ocrotiți și se propagă nelimitat
Cei cu calități supe- rioare :	erau fecunzi și dominau	sunt relativ sterili și în mod serios con- curați de ele- mentele inferioare
Nivelul calităților de rasă deci :	se menținea ori se urca chiar	se reduce progresiv

Sigur că nu dorim, să reintronăm în toată brutalitatea ei selecțiunea naturală, dar niciun om cu răspundere biologică nu va putea preținde, să periclita viitorul nostru - ca rasă, dând fiecărui defectiv, imbecil, criminal libertate completă de a procrea, de a multiplica progresiv numărul celor imbecili și criminali, nefericiți și balast pentru cei sănătoși, numai pentru a satisface mila ori un umanitarism rău priceput.

Cari sunt motivele decăderii biologice progresive, arătate în tabloul nostru? O întrebare, care trebuie să ne intereseze în mod deosebit, fiindcă de răspunsul ei depinde felul mijloacelor de remediare. Sunt trei posibilități și anume: ori civilizațiunea prin progresul ei orb — lăsând neatinși și neameliorați din punct de vedere biologic pe cei inferiori — distruge progresiv și calitativ elementele superioare prin faptul, că le stimulează la o continuă și destructivă supraîncordare psihică, care nu mai ține cont de capacitatea reală fiziologică; o degenerare progresivă a rasei trebuie să fie rezultatul acestui efect al civilizațiunei. Ori este vorba numai de o simplă schimbare a raportului cantitativ din motivul, că cei inferiori întrec și domină progresiv prin faptul reproducerei lor neîmpiedecate și considerabil mai mari decât cea a elementelor superioare. Și aici rezultatul este o degenerare progresivă ereditară. Ori în fine este posibil,

că patrimoniul ereditar a rămas acelaș ca înainte, dar că civilizațiunea actuală favorizează dezvoltarea și dominarea calităților inferioare, destructive, împiedecând totodată dezvoltarea și manifestarea liberă a celor bune, așa cum un copil născut cu un patrimoniu ereditar nepătat poate deveni asocial, criminal sau destructiv în urma mediului în care ajunge, a lipsei unei educațiuni potrivite, a exemplelor rele, care-i servesc ca directive. În acest al treilea caz nu poate fi vorba de degenerare și este speranță, că contrabalansând influențele dăunătoare ale civilizațiunii, generațiile viitoare vor fi în stare, a-și manifesta neîmpiedecate calitățile lor normale, constructive și a progresa atât numeric cât și calitativ.

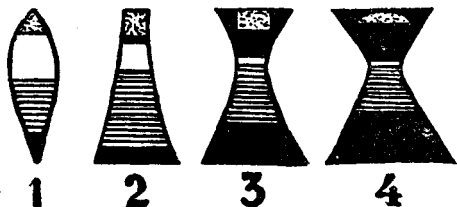
În nordul Franței, în regiunile devastate de războiu, s'au creiat o serie de colonii, orașele grădini, construite după indicațiunile științei moderne și a unei conduceri de o rară pricepere a necesităților biologice, încercând a da fiecărui locuitor maximul de aer, soare, verdeață, curățenie și spațiu, îngrijând în mod special de copii, regulând activitatea, munca și repaosul, eliminând posibilitatea de deraiare prin alcool, ambiții, conflicte și aprofundând viața familiară în armonie și prosperitate. Rezultatul miraculos a fost, că după 3 ani deja s'a urcat natalitatea cu mai mult de 100%, s'a redus considerabil — aproape de necrezut —

mortalitatea generală și în special cea infantilă, au dispărut crimele și alcoolismul, s'a urcat capacitatea de muncă și toate acestea la o populație franceză, despre care se crede și se accentuează încontinuu, că se află în declin iremediabil.

Nu știm, dacă acest rezultat s'a menținut și va fi durabil, dar putem afirma, că cece apare câteodată ca o decadere ereditară, poate fi și o simplă și trecătoare influență a mediului extern. Sigur că această constatare nu motivează niciun fel de optimism. Să nu uităm importante rezultate ale studiilor genealogice, cari ne arată, cum din părinți defectuoși se pot naște generațiuni de imbecili, generațiuni degenerate în baza defectului ereditar. Să nu uităm mai departe că statele, cari se industrializează și se urbanizează progresiv, trec în mod forțat printr'o serie de transformări ale structurei lor sociale, identice cu o degenerare progresivă. Populația unei țări o putem împărți după *Lundborg*, dela care împrumutăm și figura care urmează, în patru straturi sociale: unul la mijloc, alb în figură, reprezintă clasa medie de mici proprietari, agricoli în primul rând, rezerva biologică a națiunii; altul, lineat în figură, fiind clasa muncitorilor manuali, al treilea, punctat în figură, clasa superioară de intelectuali și în fine categoria opusă a materialului inferior, degenerat al societății, elemente asociale, rezultatul prole-

tarizării, redat în negru în figura noastră. Transformarea relativă a structurii societății determinată prin industrializarea și urbanizarea progresivă, va fi următoarea :

Aceste figuri redau patru stadii ale evoluției și ne evidențiază, că populația crește în primul rând în contul elementelor de valoare biologică pozitivă, cari se reduc progresiv proporțional și chiar absolut, până când elementele asociale, destructive, rezultate din proletarizarea stratului intelectual și muncitoresc în deosebi se înmulțesc și domină terenul într'un mod îngrijitor. Majoritatea acestor elemente inferioare găsesc ușor aplicație și câștig în industrie, având astfel posibilitatea de a se propaga în mod neîmpiedecat. Cred, că nu mai este necesar a indica și rezultatul trist final al unei astfel de transformări.

Pricepem acum, pentru ce autori conștienți de acest pericol, ca *Rousseau*, *Tolstoi* și alții vechi și moderni, au insistat cu toată energia pentru o reapropiere de natură, pentru un control și o conducere biologică a progresu-

lui civilizațiunei, chiar cu riscul de a-i retarda avântul.

Problema populației

Înainte de a trece la partea realizărilor practice, rămâne să expunem încă o altă problemă de importanță cardinală pentru viitorul națiunei, problema populației. (Nu va fi suficient să existe în viitor Români cu calități biologice superioare, ci este necesar ca să existe mulți astfel de Români, alătura, ca să poată garanta și prin forța lor numerică existența patriei și o validitate optimală conformă cu valoarea lor biologică. Avem răspunderea față de trecut de a garanta existența patriei noastre, căci ar fi extrema lașitate și indiferență, de a desconsidera și a ceda în mod laș altora pământul scump, pentru care au luptat și au murit moșii și strămoșii. Dar mai suntem legați de patria noastră și prin alte fire, pe cari nu le putem rupe nepedepsiți. Cine a pătruns numai puțin în tainele antropogeografiei, ba chiar și cine are numai puțin spirit de observație poate ușor constata, cât de intim este raportul dintre temperamentul și chiar caracterul unui popor și patria lui. Italianul este Italian și prin faptul, că climatul, în care trăiește, ansamblul influențelor fizice, combinațiunea fericită dintre soarele cald, cerul senin, marea imensă, munții și văile frumoase, o vegetațiune încântătoare, cu rapor-

turile specifice dintre temperatură, umiditate și mișcarea atmosferică, l-au făcut așa cum este: senin, emotiv, imaginativ. Popoarele de la nord tot în urma climatului specific sunt energici, perseverenți, serioși, gânditori mai mult decât emotivi, precauți mai mult decât impulsivi. Chiar și în interiorul aceleleași țări și națiuni pot exista diferențe de temperament și caracter, determinate prin deosebiri ale constelației mediului fizic extern, diferențe între populația dela șes și munte d. e. cari niciodată nu se vor putea nivela prin încercări de unificare, oricât de brutale ar fi. Și cred că aceste deosebiri, în colaborare cu diferențele ereditare, sunt și determină variațiunea atât de fructuoasă și emulativă a bogăției biologice a unei națiuni. (Suntem deci legați de pământul nostru, de țara noastră cu legături, cari contribue în mod esențial la diferențierea noastră ca națiune. Ne complectează caracterul de rasă, ne face să prindem rădăcini în natura dătătoare de energii, protectoare și conservatoare a capitalului uman biologic. Așa fiind avem datoria, de a garanta și urmașilor noștri menținerea patriei române, deci ne interesează în mod esențial forța numerică a națiunii, susținută de calități biologice bune, pentru a sta față dușmanului din afară, care cu toate promisiunile unui umanitarism pacific, ne va periclita încontinuu.) Dar de aceeași forță numerică mai avem nevoie și pentru ca în țara noastră să nu fim

odată dați la o parte și eliminați de elemente de rase streine. Această forță numerică nu trebuie închipuită atât ca militară, cu scopuri de agresiune și suprimare; ea rezidă în cantitatea capitalului biologic uman, care nu va acționa prin ciomag și armă, ci mai mult prin forța, susținută de număr, a calităților biologice superioare.

Creșterea naturală a populației, mijlocul de a ajunge prin progresiune numerică la cantitatea dorită de constituția biologică a națiunii, este diferența dintre natalitate și mortalitate. Această creștere nu este identică la toate popoarele, variază atât în componenta mortalității, cât și a natalității, considerabil, după țări și națiuni. Modificări hotărâtoare în raportul numeric dintre diferite națiuni se pot produce în timpul relativ scurt de secole ori chiar decenii. Dacă notăm în cifrele care urmează proporția, în care a contribuit fiecare țară europeană la totalul populației Europei între anii 1880 și 1910, vedem cari popoare scad, rămân staționare ori cresc în raport cu celelalte:

*Proporția locuitorilor statelor europene
(în procente)*

după o lucrare a Drului A. Voina

<i>Statul</i>	<i>1878—80</i>	<i>1910</i>
Anglia	10·92	10·07
Austria	7·05	6·36

Belgia	1·73	1·65
Bulgaria	0·65	0·97
Danemarca	0·61	0·61
Franța	11·68	8·82
Germania	14·30	14·47
Grecia	0·53	0·60
Italia	8·93	7·72
România	1·70	1·55
Rusia (fără Siberia)	26·68	30·94
Serbia	0·50	0·65
Spania	5·17	4·39
Suedia	1·43	1·23
Ungaria	4·90	4·65
Celelalte State	3·22	5·32

Europa	100 ^o / _o	100 ^o / _o
--------	---------------------------------	---------------------------------

Tabloul este interesant și ne arată în general o regresare proporțională a țărilor latine, o oscilațiune în cifrele celor germanice și o avansare proporțională a țărilor slave. După războiu evident că s'au schimbat raporturile în mod considerabil. În tot cazul este dovedit, că progresul numeric al națiunilor variază considerabil. Acesta a fost și motivul modificării în constituția Europei în ultimul secol. Așa din 1000 locuitori proporția între elementele slave, germanice și latine a fost următoarea în anii:

	1801	1850	1905
Teutoni	375	369	373
Latini	355	321	251
Slavi	268	310	375

(după Carr-Saunders)

Aşa se poate schimba şi în interiorul aceleiaş ţări în mod esenţial raportul numeric dintre două popoare în urma unei mici diferenţe a natalităţii, cum o arată următoarea calculaţiune (v. *Hofsten*), citată după *Lundborg*: Dacă două popoare pe aceeaş treaptă a evoluţiei, egale ca număr, diferă numai prin faptul, că la unul se nasc şi rămân în viaţă patru copii de familie şi la celălalt numai trei, atunci acest din urmă popor după 3 generaţii deja va face numai 30%, iar după alte 6 generaţiuni (circa 300 ani în total) numai 7% din totalul ambelor popoare.

Concluzia este firească şi ar însemna să ne sinucidem, dacă nu am năzui cu toată energia, de a ne menţine ori de a progresa chiar proporţional din punct de vedere numeric. Aceasta este azi tendinţa mărturisită ori nu a Statelor din Europa. Dar forţarea acesteia a progresiunii numerice ar putea duce, după părerea şi calculaţiunile fantastice ale unor autori, la rezultate înspăimântătoare. Este ştiut că *Malthus* deja a cerut limitarea progresiunii numerice la proporţia singură dezirabilă dictată de posibilităţile de trai, pentru a evita lupta grozavă şi inutilă, care în mod forţat s'ar declara atunci, când resursele alimentare nu vor mai putea urma acea progresiune şi vor deveni în fine insuficiente. Vom ajunge la această brutală luptă pentru existenţă?

Savanţii staticiani calculează, luând ca

bază coeficientul creșterii anuale naturale de 1,0 la sută, care este valabil azi ca medie pentru populațiunea întregului glob pământesc, că descendenții unei singure perechi de oameni ar ajunge în ceva mai mult de 2000 de ani la cifra frumoasă de 1700 milioane, egală cu totalul populațiunii umane de azi. Ori presupunând, că acele 1700 milioane, cari populează azi lumea, continuă a se înmulți în proporția actuală de 1 la sută, atunci în relativ scurtul interval de 500 ani populațiunea ar ajunge la cifra fantastică de 246,114 milioane. Dar tot acei statisticieni au calculat fără a exagera de loc, că exploatănd maximal întreagă suprafața cultivabilă a pământului s'ar putea satisface nevoile alimentare pentru abia 500 milioane oameni. Iar această cifră va fi — menținându-se creșterea actuală — ajunsă în aproximativ 100 de ani, așa încât strănepoții noștri deja ar trebui să între în lupta fără considerațiuni, pe viață și moarte, pentru pâinea de toate zilele, căci evident că orice om, care ar întrece acea cifră maximă de 5000 milioane, este destinat pieirei ori reduce rațiunea alimentară pentru ceilalți.

Sigur că aceste calculațiuni sunt impresionante și de felul lor vor fi fost acelea, cari l-au îngrijorat atât de profund pe *Malthus*, încât a recomandat ca singură soluție restricția voluntară a contactului sexual. Aceste calculațiuni se cred și azi mai mult sau puțin. Neomalthusianismii pledează din aceleași motive

pentru restricția procreării și mulți privesc cu grije profundă în viitor. Practica acestor remedii însă, indiferent de utilitatea lor numerică, are sigur un efect nedorit și neprevăzut de *Malthus* și urmașii săi. Se rețin și își restrâng propagarea aceia, cari sunt superiori din punct de vedere calitativ, straturile intelectuale ale societății, iar cei cu defecte moștenite, asociali, desechilibrați, imbecili, psihopați, pauperi etc. se înmulțesc fără restricțiune, reducându-se așa în mod progresiv nivelul biologic al populațiunii.

Dar acele calculațiuni sunt pure speculațiuni teoretice, cari nu pot avea nici pretenția de a se apropia de realitate. Totdeauna a existat și există în deosebi azi măsuri ori influențe regulatorii, ca să amintim numai restricțiunea voluntară a procreării, avorțiunea, bolile sexuale, alcoolismul și azi și progresiunea nevisată înainte a producției și în fine scăderea continuă a natalității, care s'a declarat deja în toate țările Europei. Ușor se poate prevedea, că cu toată reducerea — evident limitată — a mortalității, pe rând toate țările Europei și apoi toate care vor intra în acelaș grad de civilizație, vor ajunge în situația Franței, menținându-se la o populațiune staționară, chiar cu riscul imigrațiunilor indezirabile.

Prof. *Bowley*, prevăzând continuarea scăderii natalității și oprirea în scurt timp a scăderii mortalității generale, a ajuns, luând ca

bază natalitatea din 1921 — 1923 și mortalitatea din 1910 — 1912, la următoarele cifre viitoare ale populației Angliei (în mii):

1921	—	42766	1971	—	48859
1931	—	45381	1991	—	48696
1941	—	47282	2011	—	48704
1951	—	48277			

(Din *Carr Saunders*).

Deci nu mai este vorbă de cifre fantastice, de creșteri înspăimântătoare. Chiar dacă pentru prima fază creșterea ar fi să fie mai mare, este sigur, că pentru perioada ulterioară calculațiunea exagerează chiar excendentul natural.

Dacă acest rezultat ne consolează în ce privește partea cantitativă și nimiceste perspectiva luptei grozave pentru pâinea de toate zilele, el ne produce o nouă grijă, lasă să prevedem o altă luptă cu un rezultat poate tot așa de trist.

(De fapt, cum am amintit deja, reducerea natalității și deci menținerea finală a cifrei populației se face în contul populației celei mai prețioase, cu calități superioare biologice și în mod irevocabil se va reduce progresiv nivelul biologic, deci fizic, cultural și moral al populațiunei, pentruca în urmă să domine imbecili, desechilibrați și asociali cu toată ura lor implacabilă față de tot ce este superior.) Să nu se creadă, că și aici este vorba de o fantazie numai. Exemplul Rusiei

sovietice ne dă foarte serios de gândit, unde de fapt conducerea destinului țării și a națiunii este în mâna unei minorități de anormali, internaționali din fire, lipsiți de simțul și respectul patriei, în parte de sigur psihopați chiar, a căror primă faptă a fost o crudă răzbunare față de tot ce a fost superior ca intelect, situație socială și economică, artă, credință, pentru a introna incapacitatea nivelatoare și egoismul cel mai feroce în toată îngâmfwarea lor ridicolă și brutală. Grijă acestor elemente, de a distruge și a batjocori tot ce trebuie să fie mai scump omului, de a se debarasa de orice răspundere față de trecut, de orice datorie față de viitor, ne face să nu mai vorbim numai de o revoltă contra civilizației, ci de o revoltă contra minții sănătoase. Tendința de a distruge focarul familiei, de a batjocori realitățile și necesitățile biologice în educația copiilor, începând cu cea mai fragedă vârstă, s'a răzbunat deja prin o mortalitate infantilă oribilă și prin o demoralizare generală. Nu mai vorbim de celelalte urmări nefaste, foamete, epidemii cu milioane de morți, distrugerea economiei naționale cu reducerea la un minim — aproape animalic — a standardului de viață. Este de prevăzut, că și în Rusia se va echilibra din nou situația și a început deja o refacere națională, dar evenimentul bolșevic trebuie să ne fie un serios avertisment pentru viitor. Ce s'a petrecut în

Rusia, poate fi o fază evitabilă în evoluția deraiată a populațiunei oricărei țări, dacă nu se iau din timp măsuri de prevenire. Dacă deci nu trebuie să ne fie frică de o suprapopulație omoritoare, cu atât mai mult trebuie să ne îngrijim, ca asigurarea forței numerice să nu se întâmple în contul calității capitalului nostru biologic. Și este bine să accentuăm, că credem în posibilitatea unei salvări, chiar dacă declinul s'a declarat, însă nu din motive ereditare, că nu aparținem deci categoriei moderne de pesimiști, cari privesc acest declin totdeauna ca o fatalitate iremediabilă.

*

Din cele expuse până acuma se deduc următoarele precizări:

Eugenia în forma stabilită de *Galton* se ocupă numai cu factorii, cari pot modifica în bine ori în rău calitățile de rasă ale generațiilor viitoare. Ea se limitează deci de a influența numai calitățile ereditare, de rasă.

Igiena națiunei în felul conceput de noi, bazată pe faptul, că națiunea este o formațiunea biologică, de rasă, se ocupă atât cu factorii cari determină calitățile, cât și cu cei de importanță pentru asigurarea numerică a generației viitoare, dar în plus se năzuiește a garanta pentru generația actuală, ca fiecare să-și poată da în raport cu capacitatea sa biologică optimul de contribuție pentru binele

națiunii și al patriei. Ori mai scurt: *Igiena națiunii se ocupă cu factorii și măsurile, cari determină prosperitatea biologică a națiunii în prezent și viitor.* Igiena națiunii cuprinde, deci eugenia, problema populației și eubiotica,

Iar pentru realizare practică în domeniul igienei națiunii se desprind următoarele concluziuni:

Factorii principali, cari determină generațiile viitoare din punct de vedere calitativ, sunt patrimoniul ereditar și selecțiunea fie naturală, fie sexuală, fie în fine socială.

Pentru a asigura o bună operă a acestor factori și în special pentru a evita o deraiare și contraselecțiune, trebuie să intervenim în mod conștient, eliminând întrucât e posibil dela procreație indivizii defectuoși și dând tot concursul celor cu calități biologice superioare.

Selecțiunea nu creiază noi calități, ci are menirea principală, de a menține nivelul patrimoniului ereditar, eliminând varietățile defective. O concentrare și perfecționare de calități se poate face în condițiuni speciale prin căsătorii între consangvini, de obicei în urma unei izolări ori segregățiuni durabile. Inșă și această perfecționare, fie fizică, fie intelectuală, fie morală, își are limitele ei, cari nu pot fi trecute, decât cu riscul anormalității.

O egalitate a tuturor în drepturi și datorii este absurdă din punct de vedere biologic, în-

trucât atât drepturile cât și îndatoririle fiecăruia sunt determinate și limitate prin capacitatea sa biologică, variabilă dela individ la individ. Din acelaș motiv nici atribuțiile sexelor nu pot fi aceleași.

Dar pe de altă parte trebuie să garantăm cu toate forțele, ca indivizii cu calități utile națiunii, cu calități biologice superioare, să-și ajungă indiferent de proveniența lor, locul și situația, în care-și pot valorifica optimul calitățile lor.

În alcătuirea mediului nostru de trai, fie fizic, fie social, să ne dăm bine seama, că acumularea de bunuri materiale, confortul, reducerea progresivă a muncii, ușurarea luptei pentru existență, deci prosperitatea materială, nu sunt identice cu condițiunile optime pentru națiune ca formațiune biologică. Din contră un atare materialism, cu toate urmările lui nefaste, poartă și el vina declinului națiunilor civilizate. Alcătuirea mediului de trai trebuie deci neapărat și în primul rând să se conformeze necesităților biologice ale capitalului uman, între cari munca echilibrată, armonia dintre trup, suflet și intelect și chiar lupta, concurența pentru validitate sunt postulate de primul ordin.

(În ce privește problema populației suntem și noi contra unei înmulțiri fără piedici a întregii națiuni, aceasta însă nu de frica perspectivei acelei lupte pentru alimente, pe care

a prevăzut-o *Malthus* și urmașii săi, ci din motivul, că în acel mod ușurăm ori provocăm chiar o prevalare și deci o dominațiune a elementelor inferioare din punct de vedere biologic asupra elementelor superioare, cari fie din restricțiuni sociale fie din cauze interne au o natalitate redusă. Problema populației se rezolvă dela sine atunci, când ajutăm elementele cu calități biologice bune să se propage ad maximum.

Dar mai putem trage concluzia importantă, că pentru noi familia și nu individul este elementul conservator de energii, generator de vigoare, elementul de a cărui alcătuire și funcțiune depinde soarta națiunii.

Și în finej concluziunea poate cea mai importantă: Ceeace va trebui să fie fundamentul igienei națiunii, ce va trebui să dirijeze gândul, acțiunea în individ, familie, națiune este conștiința de rasă, răspunderea biologică; fără această conștiință zadarnică va fi orice legislație, orice constrângere.

Igiena națiunii în practică

Măsurile din domeniul igienei națiunii sunt vechi. Le aflăm rudimentare în prescripțiuni religioase, cari condamnă căsătoriile între bolnavi, psihopați ori epilectici, ori între consăgvini; le aflăm în formă de sisteme com-

plexe atât din punct de vedere calitativ cât și cantitativ în religie și datini la alte popoare: (chinezi, japonezi, evrei, mohamedani etc.), credințe protectoare de rasă, alcătuite în special în vederea acestei fundamentale probleme pentru viitor. Și trebuie să accentuăm deja, că atunci când e vorba de a crea fundamentul solid și perpetu sufletesc de disciplină și conștiință de rasă, pentru a preveni deteriorările și declinul, nici o știință, nici o severitate de lege nu poate egala — pentru masa poporului — puterea disciplinatoare a unei credinți profunde, așa cum pe de alte parte religia poate deveni un dușman al rasei atunci, când își îndreaptă toată grija exclusiv spre bunuri abstracte sufletesti, combate integritatea și prosperitatea fizică și nu cunoaște altă răspundere și datorie decât față de o zeitate abstractă și o viață dincolo de mormânt.

Statele au ajuns de regulă numai atunci la conștiința importanței capitalului biologic uman, când acesta începea a se deteriora, când o scădere continuă a cifrei populațiunii, deci a puterii de rezistență și militare, periclita în mod serios planurile de expansiune ori chiar viitorul Statului. Aceste legiferări au venit deci tardiv totdeauna și au rămas cu atât mai mult fără rezultat serios și durabil, căci încercau să vindece defecte sufletesti ori psihice, o concepție bolnavă de viață, ori deteriorări ale patrimoniului biologic ereditar prin

premier, încercau să întărească voința și disciplina prin perspectiva unor avantajii materiale.

Una dintre cele mai perfecte legislații eugene o aflăm în detaliu apreciată în cartea admirabilă a lui *Bertillon* asupra depopulației Franței.

Mai este încercarea împăratului Augustus de a împiedeca declinul Romei. Înainte vechea religie romană impunea fiecărui obligațiunea de a procrea mai mulți băieți, pentru a putea oferi strămoșilor sacrificiile necesare odihnei lor și grație acestei prescripțiuni religioase poporul roman s'a putut mări cu toate războaiele fără sfârșit. Dar disciplina morală a scăzut, focarul familiei a fost distrus, a avea copii era un balast inutil pentru tineri și bătrâni, dornici de petreceri și depopularea progresivă amenința Roma în mod serios. Iuliu Cezar a luat deja dispozițiuni pentru a favoriza familiile cu copii numeroși, împrăștiind 20,000 de familii cu 3 ori mai mulți copii în provinciile cele mai fertile ale Italiei. Imperatorul Augustus a mers mai departe, încercând prin legile sale Iulia și Papia Poppaea de a reîntrona tradiția și virtuțile admirabile de rasă ale vechilor Romani, pe lângă asigurarea refacerii numerice. Titlul de civis Romanus era o distincție dată numai în condițiuni, cari scuteau de orice amestec cu rase streine. Dispozițiunile principale se refereau însă la dreptul de moștenire, de care erau privați celibatarii, pedepsiți de altcum și în amorul

lor propriu prin interdicția de a participa la jocuri etc. Dreptul de moștenire era gradat după numărul copiilor. Părinții alor trei copii cel puțin erau scutiți de dări, creșterea acestor copii fiind considerată ca un impozit achitat în interesul națiunii.

La înșirarea — foarte succintă de altcum — a măsurilor practice, recomandate de știința modernă, nu voi putea separa întotdeauna partea eugenică calitativă de dispozițiunile cu efect cantitativ. De fapt o serie de factori influențează atât calitatea cât și cantitatea generației viitoare, ca boalele venerice și evident atunci combaterea lor va avea simultan ambele efecte.

(La baza măsurilor igienei națiunii stă familia, elementul producător al generației viitoare, răspunzător de patrimoniul ereditar, important îndeosebi și din motivul selecțiunii sexuale prin căsătorie și răspunzător și pentru cantitatea generației viitoare. Este ușor de înțeles, că de grija cu care se aleg viitorii părinți, de felul și curățenia calităților cari intră în noua combinațiune, de disciplina și dragostea de neam, cu care înțeleg părinții să-și facă datoria atât ca procreatori cât și ca educatori ai noii generații depinde soarta biologică a națiunii. Îndeplinirea acestor îndatoriri cere o subordonare a intereselor proprii intereselor neamului, o abnegațiune, motivată atât de serios prin faptul, că noi suntem nu-

mai depozitari intermediari ai patrimoniului ereditar, care nu este al nostru, de care nu avem dreptul a dispune liber și pe care în nici un caz nu-i permis să-l deteriorăm.)

Măsurile specifice igienei națiunii sunt în afară de igiena generală a căsătoriei și a vieții conjugale următoarele;

1. Scutirea familiei de infecțiuni ori intoxicațiuni dăunătoare generației viitoare.

2. Eliminarea dela procreație a indivizilor cu defecte grave ereditare, cari produc o deteriorare calitativă a urmașilor.

3. Selecționarea spre procreare a elementelor cu calități superioare și ușurarea procreării acestora și peste tot a elementelor sănătoase.

4. Combaterea mortalității infantile.

5. Regularea imigrării pentru evitarea unui amestec indezirabil de rase ori a unei concurențe indezirabile de rasă. Aici intră și problema emigrațiunii și aceea a colonizării interne.

6. Asigurarea validității optime a capitalului biologic național.

7. Înregistrarea și urmărirea stării și evoluției capitalului biologic național și

8. Educațiunea eugenică.

Dintre infecțiunile și intoxicațiunile, cari pot avea răsunet asupra stării biologice a generației viitoare ne interesează îndeosebi *boalele venerice și alcoolismul*. Tuberculoza, pe cât

de grozavă este în dăunarea generației actuale, nu atinge prin ereditate pe cea viitoare, decât poate prin o reducere a rezistenței față de infecțiunea specifică a copiilor născuți din părinți tuberculoși. Acești copii aduși într'un mediu sănătos, plasați în familii scutite de infecție, se dezvoltă fără nici un defect, fără ca boala părinților să aibă alte urmări. Cancerul este încă prea puțin studiat, ca să-i putem fixa importanța pentru generațiile viitoare.

Sifilisul afectează însă generația viitoare prin faptul trecerei infecțiunii dela mamă asupra fătului, prin mortalitatea enormă a acestora, prin procentul foarte mare de bolnavi specifici, degenerați ca rezistență, a celor născuți din părinți sifilitici. Deci o deterioare calitativă și cantitativă! Gonoreea cronică sterilizează atâtea căsătorii, produce deci în raport cu răspândirea ei un enorm deficit biologic, pe lângă faptul, că majoritatea orbirilor noilor născuți sunt datorite acestei infecțiuni. Nu trebuie să mai relevăm în special efectele dezastruoase atât cantitativ cât și calitativ, cari le poate avea alcoolismul părinților asupra progenerurii.

Este deci ușor de înțeles, că combaterea acestei plăgi a fost solicitată în ultimele decenii și urmărită cu o energie deosebită. Dar oricât de simplă s'ar părea această combatere, oricât de sigure ar fi mijloacele de profilaxie și tratament la boalele venerice, ori

cât de simplu și eficace ar părea postulatul abstenenței ori al prohibirei, rezultatul obținut până în prezent cu tot aparatul enorm și grandios pus în mișcare este insuficient. Rezultatul de fapt nu depinde atât de măsurile medicale și profilactice, el este dictat de rezistența morală a celor expuși infecțiunii ori bolnavi deja. Atâta timp cât această disciplină biologică lipsește și nu se poate impune, zadarnice vor fi orice încercări de combatere.

S'a cerut apoi ca înainte de *căsătorie* candidații să fie examinați de un medic expert și să prezinte oficiului ori părinților certificatul medical, pentru a se lăsa apoi, pe baza acestui certificat, libertatea hotărârii. Acest certificat obligator este chiar introdus în unele țări; rezultatul nu este cunoscut. Atât este însă sigur, că nu a modificat în mod esențial situația și că introducerea lui la noi ar prezenta enorme dificultăți. Alte țări sunt mai conciliante și se limitează la distribuirea de foi volante, cu ocazia actului de căsătorie, cari orientează asupra pericolului veneriilor și al alcoolismului. Acelaș efect problematic îl are și prohibirea prin lege a căsătoriei celor infectați cu sifilis ori a alcoolicilor, căci și aici, ca și la tratament și profilaxie — atât de utile de altcum — chezașia rezultatului zace în primul rând în disciplina celor interesați, o disciplină susținută în afară de cunoștințele

necesare, îndeosebi de conștiința de rasă, de sentimentul de răspundere biologică.

Mai îmbucurător se pare rezultatul obținut prin *măsurile de a împiedica propagarea celor cu defecte psihice ereditare*, ca epileptici, imbecili, psihopați, arierați și criminali, măsuri directe prin sterilizarea lor operativă, indirecte, prin izolarea lor din indicațiuni medicale ori penale în azile, ospicii ori penitenciare.

Sterilizarea la anumite categorii de delicvenți nu este nouă, ea a fost executată deja de vechii Greci și Romani, de Chinezi și alte popoare. Dar au fost unele din Statele Unite din America, cari în scop conștient eugenic au legiferat această măsură. Principiile legislației diferă în detalii de la Stat la Stat, în general însă măsura se aplică îndeosebi la criminali inveterați, la idioți, psihopați, imbecili, cari nu pot fi izolați, cari fiind liberi însă se disting printr'o fecunditate extraordinară cu un produs tot degenerat de psihopați, imbecili ori idioți și reclamă pentru întreținerea lor și reparația daunelor cheltuieli publice enorme. Operațiunea se face cu învoirea celor interesați ori arareori fără ea și în cele mai multe cazuri constă la bărbați în întrerupere vasului deferent (vasectomie), la femei în întreruperea tubei (salpingectomie), ambele vase cu îndatorirea fiziologică de a duce celulele generatoare (sper-

matozoid ori ovul) către organele ejaculatoare ori receptoare. Operațiunea e ușoară și nu alterează deloc restul funcțiunii organelor genitale. Ceeace este eliminat e singură fecunditatea. Se înțelege dela sine, că sunt luate toate precauțiunile, ca aceste operațiuni să se întâmple exclusiv în cazuri bine studiate și cu indicațiuni precise și controlate de autorități. Până la data de 1 Ianuarie 1921 s'au executat în 15 State din America de Nord în total 3233 atari operațiuni (*Laughlin*). Sigur că această cifră este mică și se pare insignifiantă față de sutele de mii de degenerați, cari se află azi în Statele Unite și la majoritatea dintre cari propagarea este indezirabilă din punct de vedere eugenic. Mișcarea însă a ieșit deja din stadiul de experimentare, ea progresază și se insistă pentru aplicarea măsurii la toți indivizii, la cari se poate prevedea cu siguranță o progenitură disgenică. Intrucât se va putea ori nu generaliza și deci deveni o armă eficace în lupta contra degenerării biologice rămâne de așteptat.

Ori care va fi viitorul acestei sterilizări operative din motive eugenice, ea rămâne un document splendid de curajul și raționamentul sănătos al poporului american.

Am amintit ca o măsură cu efect indirect selectoriu izolarea defectivilor în azile ori penitenciare. Evident că efectul eugenic este atins complet numai la persoanele, cari sunt

și rămân izolate întreg timpul fecundației lor. Cum însă izolarea nu se face din motive eugenice, ci sanitare ori penale, cari recer separarea de multe ori numai pentru un timp limitat, chiar scurt numai, evident că rezultatul este redus și câștigă în importanță numai prin faptul aplicărei generale. Și aici însă izolarea se referă, aproape ca și sterilizarea operatorie, numai la cazuri avansate, extreme aproape, rămânând majoritatea covârșitoare a defectivilor neîmpiedecați în propagare. Dar în timpurile din urmă se opune chiar și efectului redus și indirect al izolării penale un umanitarism periculos, care a pătruns deja în legislație și care ridicând pe primul plan problema responsabilității, găsește în epilepsie, imbecilitate, psihoze ori chiar în starea de ebrietate a criminalului, momente suficient de grave, pentru a-l declara de inculpabil și pentru a-i da libertatea de a recidiva și de a se propaga. Este un nou domeniu, unde se ciocnește umanitarismul cu interesele superioare biologice ale națiunii și unde acestea din urmă se află într'o stare de dureroasă inferioritate.

Măsurile de izolare ale celor defectivi vor putea deci avea numai atunci un efect real selectoriu și eugenic, când se vor aplica direct în vederea acestui scop.

Nu mai insist și pentru acest fel de elemente disgenice asupra obligativității certifi-

catelor medicale, înaintea căsătoriei, legiferate în unele țări, ori asupra interzicerii chiar a căsătoriei lor. Efectul acestor măsuri, ca și al izolării, va putea fi numai atunci real, când sentimentul răspunderii biologice va fi general și ne va conduce în toate acțiunile noastre.

O altă măsură recomandată cu scopul de a împiedeca propagarea elementelor disgenice este *admiterea avortului voluntar din indicațiune eugenică*. Până când în Franța d. e. se pedepsește sever propaganda și reclama pentru mijloacele anticoncepționale și aproape toate țările condamnă avortul criminal, în Anglia mai tolerantă în această privință, se face în ultimul timp o propagandă întinsă pentru răspândirea cât se poate de largă și în special în straturile populației sărace și proletare, a cunoștințelor și mijloacelor mai sigure și totodată inofensive pentru întreruperea sarcinei, pentru provocarea avortului. Aceasta pentru motivul, că fără această măsură, în straturile intelectuale avorturile executate pe ascuns și de mâini nedibace cu mijloace improprii produc o mortalitate considerabilă, iar în straturile proletare, a căror propagare intensivă este indezirabilă din motivul defectuoziității lor ereditare, introducerea prudentă a avorțiunii voluntare ar reduce numărul unei progenituri disgenice și ar ridica în acest mod și nivelul biologic viitor.

Este însă sigur, că până când standardul

moral al societății noastre este atât de redus și răspunderea biologică aproape inexistentă, mișcarea aceasta poate avea urmări foarte grave și nu ni se pare deci de loc recomandabilă. Din contră trebuie să o condamnăm, chiar dacă intenția propagării acelor idei ar fi sinceră.

Avem deci impresia, că măsurile eugeniei negative, ale eliminării dela procreație a elementelor disgenice, nu a dat și nu pot da singure rezultate de importanță generală. Cu toate aceste măsuri am fi condamnați la o deteriorare rapidă, dacă n'ar intra în joc selecțiunea naturală, care cu toată reducerea intensității ei există și n'ar elimina o parte cel puțin din acei defectivi înainte de ajungerea vrăstei reproductive.

Să vedem acuma, cari sunt *măsurile pentru ridicarea natalității elementelor cu calități biologice normale ori superioare*, măsuri cari fiind spre o țintă egal de importantă, atât din punct de vedere calitativ cât și cantitativ și cari ar trebui să aibă darul, de a ridica proporția elementelor superioare, a ridica nivelul general biologic și a limita în mod forțat expansiunea și penetrațiunea periculoasă a elementelor disgenice.

Trec în grabă peste încercările de a rezolvi problema prin metode împrumutate din zootehnie, foarte eficace la perfecționarea raselor de cai, vite etc., dar nicidecum po-

trivite pentru om, care niciodată nu se va lăsa degradat la un obiect de copulațiune experimentală. „Homicultura“ deci, care vrea să adune în colonii speciale exemplare de oameni aleși din punct de vedere biologic, ca la date fixe să fie copulați spre a avea o progenitură cât se poate de numeroasă și superioară calitativ, nu se poate lua în considerare. Incercări în acest sens, de cari s'a făcut una de fapt în America, pot fi amintite doar'ca curiozitate, ca și propunerea, de a admite pentru indivizii cu calități superioare poligamia nelimitată.

Mai rațional, deși mai anevoios, este de a studia întâi cauzele declinului natalității în straturile intelectuale îndeosebi și a baza pe rezultatul acestor studii măsurile în consecință singure adecvate. Dacă zicem, că natalitatea scade cu progresul civilizației, constatăm un fapt, fără a da o explicație. Cauzele prin cari progresul culturai și al civilizației determină reducerea natalității sunt multiple și foarte complexe, așa încât problema nu ni se pare de loc simplă, cum ar reieși din unele propuneri.

Este sigur, că în parte aceste cauze sunt de natură economică și rezultă în consecință propunerea, de a da familiilor sănătoase cu copii numeroși cel mai larg concurs posibil, fie instituindu-se premii ori rente începând dela un număr de copii, fie că se realizează o salarizare pe baze eugenice a unei clase considerabile cantitativ și de o constituție medie

ori superioară cum sunt funcționarii, fie în fine, că se pretinde o reformă a sistemului actual de impuneri, care este direct opus intereselor de rasă și se cere ușurarea sarcinilor ori chiar scutirea începând dela un număr de copii. Propuneri importante, dintre cari merită să fie relevate reforma salarizării și a regimului fiscal. Este incontestabil, că aceste reforme odată realizate, se va remedia în parte reducerea natalității. Ca să amintim numai faptul, că odată ușurate grijile materiale va fi pentru mulți posibil, de a se căsători la vârsta fânără și a avea deci mulți copii, nu ca azi intelectualii, cari trebuie să aștepte mulți ani până ajung la o situație, care îi pune în situația de a susține o familie.

Reforma noastră agrară a fost un act de dreptate socială și cu toate că nu s'a intenționat o selecțiune biologică, ea s'a realizat în parte cel puțin prin faptul, că urmași ai celor căzuți în războiu, în majoritatea lor de calități bune biologice, au primit în primul rând pământ, deci și posibilitatea, de a se valida. Ar fi trebuit numai să se respecte la distribuire și numărul copiilor și să se elimine familiile de alcoolici, imbecili etc., pentruca reforma să aibă și un răsunset mai pronunțat eugenic. Dacă în plus s'ar fi folosit excedentele de pământ, pentru a împroprietări familii de intelectuali, selecționate din punct de vedere biologic, cari în urma urbanizării, a insuficienței materiale

etc. sunt periclitați în perpetuarea lor, reforma agrară ar fi devenit de fapt o reformă eugenică.

Dar reducerea natalității mai are și alte cauze, cari nu pot fi combătute prin ameliorarea situației economice, cauze foarte serioase de ordin moral și fiziologic. Scăderea moralității, individualismul distrugător al sentimentului de datorie biologică, tendința femeilor intelectuale de a se emancipa dela îndatoririle procreării sunt tot așa de importante ca și reducerea fecundității determinate prin supraîncordarea cerebrală, care caracterizează civilizațiunea modernă. Lipsa aceasta de echilibru fiziologic, hipertrofia funcțiunei intelectuale, caracteristică în special centrelor urbane și progresând cu extensiunea lor, cere ca și motivele de ordin moral o reapropiere de natura regeneratoare, un conservatorism în acceptarea progreselor civilizațiunei, o disciplină forte biologică, care pe baza concepției actuale de viață ori mai bine zis a lipsei unei atari concepții de sigur, că nu se pot realiza.

Nouă ni se par aceste din urmă motive chiar mai importante, decât cele de ordin simplu economic, așa încât considerăm ca o greșală fundamentală orice încercare, de a soluționa problema vitală a natalității selecției, fără revizuirea serioasă a mentalității societății de azi, imprimată evident și straturilor superioare ale națiunei. Altcum nu s'ar pricepe pentruce chiar în straturile mai bine

situate din punct de vedere economic, natalitatea este mai mică.

Toată întărirea disciplinei și a răspunderii biologice numai va putea odată învinge avortul criminal, care a devenit deja prin răspândirea lui, prin executarea lui fără scrupul și, cu toată drasticitatea legilor, fără sancțiuni, un serios pericol din punct de vedere cantitativ.

Există însă totuși un domeniu, în care s'a obținut deja rezultate, în alte părți chiar considerabile, salvându-se pentru națiune anual multe zeci, chiar sute de mii de vieți pierdute înainte în mod inutil. Este *combaterea mortalității copiilor de sân*, o problemă de importanță cardinală în special cantitativă pentru viitorul națiunii. Prin mortalitatea infantilă se răzbină în parte lipsa de răspundere biologică a părinților, anterioară nașterii, bolile evitabile, alcoolismul, supramunca mamei etc., iar pe de altă parte lipsa de grije a mamei după naștere, fie din neștire, fie din lipsa sentimentului de datorie, ori din motive de mizerie. O serie de instituțiuni și organizațiuni au fost create în toate țările civilizate, pentru a ocroti mama și copilul în decursul sarcinei și al nașterii și pentru a salva viețile noilor născuți periclitați. Ceeace salvează însă mai sigur, ca orice concurs exterior, viața noilor născuți, este sentimentul de mamă, instinctul de mamă ajutat de cunoștințele elementare, pentru a satisface în mod priceput nevoile biologice ale

copilului. A întări acel instinct de rasă, a face educația mamelor viitoare, ca să fie conștiente de îndatoririle supreme, cari le au față de națiune, a înlocui datinile proaste ori superstițiile prin cunoștințe exacte, sunt măsurile fundamentale în combaterea mortalității copiilor de sân.

Nu putem termina partea calitativă și cantitativă a igienei națiunii, fără a aminti și *problema imigrării*. Imigrarea este în general determinată prin lipsa brațelor de muncă și se privește deci exclusiv ca o chestie economică. Singure Statele Unite ale Americii au ajuns în fine la convingerea, că imigrarea nu este identică numai cu o investire scurtă în muncă productivă, ci o investire durabilă în capital biologic, în familii de proveniență străină, cari în cazuri extreme pot modifica în mod simțitor calitățile stocului indigen și deci și soarta lui biologică. Legea din 1924, care regulează imigrarea în Statele Unite, este bazată pe acea convingere și reiese din tabela noastră, alcătuită după un raport al comitetului eugenic al Statelor Unite, cari elemente sunt considerate ca dezirabile și cari nu. Raportul dintre cifrele referitoare la numărul imigranților admis pentru anul 1925 din diferitele țări indică destul de precis calificarea biologică selectivă. Numărul imigranților se reduce în raport cu anii trecuți și este manifestă tendința, de a admite în primul rând elemente de o rasă înrudită cu cea băstinașe.

*Cotele imigrării în Statele Unite admise
pentru anii:*

	1924	1925
Din: Anglia (incl. Irlanda și Scoția)	77342	62574
Germania	67607	51227
Suedia	20042	9561
Norvegia	12202	6453
Danemarca	5619	2789
Olanda	3607	1648
Austria	7342	785
Elveția	3752	2081
Franța	5729	3954
Italia	42057	3845
România	7419	603
Portugalia	2465	503
Spania	912	131
Polonia	30977	5982
Cehoslovacia	14357	3073
Rusia	24405	2248
Jugoslavia	6426	671
Ungaria	5747	473
Finlanda	3921	471
Bulgaria	302	100
Turcia	2654	100
Grecia	3063	100

Nu admite spațiul să analizăm în detaliu această tabelă, însă diferența între anii 1924 și 1925 în special la țările latine și slave este evidentă. Este o primă încercare de a face o

clasare a diferitelor națiuni după valoarea lor biologică. Această clasare însă nu redă valoarea reală, ea este unilaterală, determinată prin interesele de rasă numai americane.

Aceste măsuri ale unei imigrări selective și controlate cu extrema severitate, au fost luate de o țară conștientă din punct de vedere biologic, cu o putere considerabilă de asimilare, cu o populație de peste 100 de milioane de locuitori, unde deci nu există pericolul înlocuirii în relativ scurtul timp de câteva generații a populației locale prin imigranți și descendenții lor indezirabili. Se refuză chiar acceptarea unui capital biologic de prima calitate ca cel francez și italian, numai pentru a păstra caracterul de rasă propriu, pentru a evita un amestec continuu, cu tot avantajul care l-ar putea aduce.

(Cu cât mai multă precauțiune s'ar impune pentru o țară, în care aproape o treime din populație e deja de rase streine, care are deja streini cu o putere de expansiune considerabilă și sunt avantajați în lupta pentru existență de o situație economică și culturală mai bună!)

Am amintit deja odată, că lupta cu alte rase nu o vom duce cu ciomagul ori cu revolverul, ci înarmați în primul rând cu calitățile noastre biologice. Dar aici trebuie să facem o distincțiune. Considerăm naturală concurența aceasta mai mult pacinică și emulativă între noi și popoarele, cari s'au încetă-

țenit de secole în țara noastră, au luptat și suferit și ele pentru binele ei și o respectă și o iubesc ca patria lor. Dar considerăm ca o lașitate, o greșală de neiertat, dacă admitem ca streini, cari nu au nici cea mai mică legătură cu trecutul patriei noastre, cari vin la noi numai ca să ne exploateze buna credință, cari nu ne iubesc țara, ba chiar o batjocoresc, ca acești streini să se poată așeza fără nici o dificultate la noi, să beneficieze imediat de toate drepturile, să ne absoarbă inutil energiile noastre și să ne pericliteze viitorul. Trebuie și noi să regulăm și să limităm imigrarea, așa cum o fac toate țările conștiente de datoria față de cetățenii lor.

Ar fi fost extrem de util și desigur s'a așteptat, să aduc date precise referitor la situația capitalului nostru biologic, date statistice exacte, cari să ne dea orientări de bază. Nu am putut însă veni în o lucrare ca aceasta cu date vechi ori nesigure, iar de date mai recente nu dispunem. Suntem aproape singura țară civilizată, care se spune că din motive bugetare, încă nu a făcut recensământul de după războiu și care n'a avut curiozitatea elementară, de a-și cunoaște precis capitalul biologic uman.

Ar fi fost interesant să aduc date referitoare la calitățile noastre de rasă și la trecutul nostru biologic, dar în această privință e foarte puțin cunoscut.

Pentruca să putem cunoaște precis capitalul nostru uman, pentru a putea valorifica comorile de însușiri, cari zac azi ascunse, nedescoperite ori rău îndrumate, trebuie neapărat să-l înregistrăm atât cantitativ, cât și calitativ și să-l urmărim încontinuu în evoluția sa atât fizică cât și intelectuală și morală. Această evidență va putea forma singura bază reală pentru programul viitor de activitate a națiunii. Dar această înregistrare și urmărire nu este de importanță numai pentru calculațiuni în viitor, ci este singurul mijloc, ori mijlocul principal cel puțin, de a pune pe fiecare individ la locul, unde-și poate îndeplini mai bine rostul vieții sale. Nu este vorba deci numai de o simplă înregistrare de căsătorii, nașteri și decese, ori de recensăminte generale, cari ar trebui să se facă din 10 în 10 ani, ci de urmărirea fiecărui individ dela naștere până la bătrânețe prin fișe personale și cercetări referitoare la evoluția calităților lui mintale, fizice și morale.

Având această bază, ușor vom putea îndruma pe fiecare individ în profesiunea cea mai potrivită cu capacitatea sa și cu necesitățile națiunii. Am amintit deja odată, că constituția noastră biologică variază dela regiune la regiune și variază îndeosebi calitățile determinate prin influențele mediului fizic și social în care trăim. Ca o mică ilustrațiune a acestei probleme atât de importante pentru validitatea

optimală a națiunii pot aminti, că cercetări, foarte sumare încă, au relevat faptul acumulării anumitor aptitudini fizice ori calități psihice în anumite regiuni restrânse și este mai mult decât probabil, că o topografie a calităților noastre biologice, o hartă a României, în care să fie notate calitățile biologice caracteristice pe regiuni ori localități ne va lăsa să descoperim bogății biologice, de cari nici nu visăm.

Va fi însă datoria noastră, de a nu descoperi numai și a îndruma spre o optimală activitate calitățile biologice, ci a alcătui în așa fel mediul în care trăim și muncim, ca să nu dăuneze capitalul biologic național. Pe lângă multe altele sunt două probleme primordiale cari preînd o soluție urgentă și conștient biologică: *problema organizării muncii și problema urbanizării*. Prin rezolvirea lor rațională se elimină o mare parte din efectele dăunătoare ale civilizației.

Munca este o necesitate fiziologică, inactivitatea este nefirească. Așa cum în metabolismul celular funcțiunea și viața se menține prin o alternanță continuă între procese constructive și destructive, între acumulare și cheltuială de energii, așa și pentru organismul întreg optimul este un echilibru dinamic, armonios, rezultat din o continuă alternare între muncă și repaos. Prevalarea fie a muncii fie a repaosului nu este prielnică organismului. Intrucât munca

noastră se depune ca activitate intelectuală ori ca muncă fizică, este evident, că optimul fiziologic se va ajunge atunci, când activitatea nu va fi unilaterală, ci va fi atât psihică cât și fizică. Raportul necesar dintre muncă și repaos nu va fi identic pentru toți indivizii, el variază îndeosebi după constituția individuală și după vârstă și sex, apoi după felul activității și după intensitatea angajării energiilor.

Odată stabilite aceste fapte, postulate elementare ale fiziologiei, rămânem uimiți cum s'a putut și cum se poate încă exploata capitalul uman într'un mod absurd, într'o indiferență completă față de tot ce este fiziologic și deci natural. A mai contribuit la rezultatul dezastruos din punct de vedere biologic al industrializării progresive faptul unilarității, câte odată specializate până la imposibil, a nimicirii oricărei angajări sufletești a muncitorului în produsul muncii sale, a mecanizării omoritoare de energii și suflete. Nu mai insistăm asupra unilarității activității intelectuale, cu toate efectele ei dăunătoare. Din norocire însă nu a suferit numai omul muncitor prin acest fel de exploatare brutală, ci în mod natural a suferit și producția. Și grija de a ajunge la producția maximă a fost mobilul sistemului Taylor și apoi al organizării științifice a muncii, începute în America, cu scopul de a menaja muncitorul, a alterna mai prudent munca și repaosul, a-l distra și a-l educa.

pentru o participare sufletească la muncă, a preveni accidentele și a evita ori a vindeca cât de grabnic îmbolnăvirile, măsuri cari din nenorocire au avut și efectul unei apropieri de preceptele fiziologice și deci înspre binele muncitorului.

Omul însă nu este un motor, o mașină, care se îngrijește numai ca să nu se deterioreze prematur, ori ca un animal de curse, care se menajează, se alimentează și se îngrijește numai pentru a ajunge la maximul de efort. Munca este o necesitate fiziologică, dar totodată și mijlocul prin care omul își poate exterioriza instinctele ori energiile sale creatoare, singurul mijloc prin care poate afla îndeplinire și fericire în viața lui ca individ. Atunci însă trebuie organizată astfel — și aceasta în mod sincer, — ca să nu dauneze cel puțin trupul ori sufletul, dar mai bine — și aceasta și în interesul producției — ca ea să se depună cu plăcere și în conformitate cu capacitatea și aptitudinile caracteristice individului. Realizarea postulatelor noastre nu este atât de dificilă cum s'ar părea. Inceputul este de mult făcut și rămâne numai să profităm și noi de experiențele făcute deja și să ieșim din indiferentismul nostru față de o problemă atât de importantă, cum este munca. Sper însă, că reiese din cele de mai sus, că nu suntem și nu putem fi contra industrializării, cum nu suntem nici contra muncii, dar trebuie să rămână ca un postulat foarte serios, ca această

industrializare să nu fie în detrimentul ci în folosul biologic al capitalului uman și în special să se facă în mod prudent, în raport cu necesitățile reale ale națiunii și să nu fie dictată de specula ori de râvna morbidă după câștig a câtorva.

Tot așa de scurt va trebui să fie și în ce privește problema urbanizării, asociată până la un punct cu industrializarea, ca urmare a civilizațiunii progresive. Orașele ca centre în cari pulsează și se concentrează viața administrativă, comercială, economică și îndeosebi culturală, sunt centrele de atracție continuă și irezistibilă pentru elementele dela țară, dornice de validitate. Exodul acesta dela țară se accentuează tot mai mult cu progresul civilizațiunii, așa încât în unele țări procentul populațiunii urbane a întrecut deja considerabil jumătatea populațiunii țării întregi. Populațiunea rurală, caracterizată prin liniștea și armonia vieții conservatoare de energii, se transformă într'o massă eterogenă de elemente urbane, caracterizate în viața lor prin unilateralitatea ocupațiunii, neliniștea, iritațiunea continuă, goana neurastenizantă și sufocarea într'o activitate, pentru care timpul zilei de 24 ore este prea limitat; caracterizată mai departe prin hipotrofia încordării psihice, reducerea ori intervertirea instinctelor conservatoare, ruperea aproape completă a legăturii cu natura, relaxarea vieții familiare, disar-

monia și disechilibrul dintre intelect, trup și suflet, superficialitatea în credință și disciplină morală și chiar decadența morală. Nu caracterizează nimic mai bine efectele dezastruoase, legate de o astfel de transformare, în principiu necesară, decât constatarea, că populațiunea centrelor urbane numai în mai puțin de 50% este născută local, în mai mare parte fiind imigrată, că familiile venite de la țară dispar, se sting după o viață de câteva generații, 3—5, că centrele urbane se reînnoiesc încontinuu în contul populațiunii rurale, sunt — cum s'a spus prea drastic — mormintele populației de la țară. O mare parte din efectele vieții urbane sunt și motivul contraselecțiunii descrise anterior și în special a reducerii natalității în straturile sociale superioare.

Sigur că nu putem pretinde desființarea centrelor de cultură, administrație, comerț etc. și nu suntem nici pentru o rustificare primitivă și generală, dar postulatul cel mai modest posibil în interesul capitalului biologic uman este, ca acele centre să nu-l distrugă în mod inutil. Dorim, ca civilizațiunea să nu distrugă ce avem mai scump, ci din contra să faciliteze evoluarea spre bine a calităților noastre fizice, mintale și sufletești, chiar cu riscul de a încetini progresul general. Dar credem, că acest risc nici nu este necesar, dacă selecționăm fructele civilizațiunii potrivit capacității receptive a fiecărui strat social.

Va fi posibil a împiedeca progresul urbanizării? Nu o putem crede pentru viitorul apropiat și deci nici nu o putem pretinde. Dar ceceace este posibil e contrabalansarea ori reducerea efectelor dăunătoare și modificarea formei urbanizării. Dela păstrarea legăturilor firești și recreatoare cu natura printr'un turism sistematic și serios până la transformarea centrelor urbane în orașe-grădini cu spațiu, aer, și soare suficient pentru oricine cu loc de grădini pentru fiecare familie, cu parcuri și locuri de joc pentru copii și cu o administrație, care în baza unui plan de ansamblu respectă necesitățile biologice și combate daunele mediului extern fizic și social, este o întreagă gamă de posibilități. Nu ne putem explica cauza, pentru care omul este indisolubil legat de natură și pentru ce aceste legături nu pot fi rupte fără pedeapsă. Există un factor vitalizant în natură, care scapă metodelor noastre de cercetare, similar acelor vitamine, cari se află în alimentele naturale în cantități minime, a căror compoziție nu se poate preciza, cari însă nu se pot înlocui cu nici un principiu alimentar, cu nici un fel de combinațiune alimentară ori cât de scumpă și perfectă ar fi? Ori suntem legați de natură prin evoluția anterioară a milioanelor de ani, în cea mai intimă dependență de mediul ambiant fizic și dependenți pentru integritatea metabolismului nostru de o serie de stimulente naturale? Ori este

poate armonia ansamblului naturii, prin care în lumina curată a soarelui, în culoarea variată și atât de calmantă și reconfortantă a vegetației apropiate, simțite, în liniștea recreatoare ori în simfonia cântată de vânt, de păsări și de ape curgătoare aflăm antidotul față de efectele civilizațiunii și forțe noi pentru o activitate creatoare? Ori acționează natura absorbind și echilibrând surplusul de energii, care ajuns în oraș intră fără rezistență în lupta destructivă pentru superioritate, bogăție, ambiție, politică, glorie? Nu știm; dar este sigur, că omul nu poate rupe acele legături, fără ca el ori urmașii lui să nu sufere.

Atât de simple și atât de evidente sunt postulatele noastre, dela a căror îndeplinire depinde soarta capitalului biologic uman, deci și soarta națiunii! Am indicat măsuri pentru realizarea lor, dar aproape după fiecare măsură ne-am dat seama, că ele trebuie să se bazeze pentru a fi realizabile pe conștiința de rasă, pe răspunderea biologică. Degeaba vom indica cele mai admirabile mijloace pentru combaterea alcoolismului ori a boalelor venerice, pentru scutirea căsătoriei de daune ereditare, pentru reforme cari să faciliteze procrearea potențată a celor cu calități biologice superioare; înzadar vom alcătui și promulga cele mai minunate legi pentru apărarea capitalului biologic uman în orice condițiune: ele vor rămâne literă moartă, dacă nu sunt

controlate, susținute și conduse de conștiința de rasă.

Problema națiunii este deci în primul rând o problemă a educațiunii

Cred că după toate cele expuse nu trebuie să mai insist în mod deosebit, că educațiunea trebuie în primul rând să respecte legile și postulatele biologice și trebuie să tindă într'acolo, ca individul să le respecte în viață. Educațiunea nu va putea rămâne și de aici încolo un scop în sine ori aservită orbește unor categorii reduse de interese. Ea nu poate avea alte scopuri decât de a infiltra în sufletul și mintea copilului răspunderea și îndatoririle biologice, de a aduce la maximul de dezvoltare calitățile sale pozitive, ca să-și poată îndeplini în mod optimal conform cu aceste calități rostul vieții sale individuale și în fine de a desvolta în mod armonic intelectul, fizicul și caracterul. Această educațiune, integrală, prudentă acomodată stadiilor de evoluțiune fiziologică, va începe în familie din prima copilărie, iar în școală deja în primii ei ani cu instrucțiunea biologiei, a fiziologiei și igienei ca științe fundamentale. Toate științele, cari se vor preda, se vor grupa și lumina în jurul problemei unice centrale: capitalul biologic uman și prosperitatea lui. Părinții și în special mama, vor avea să infiltreze în

sufletul copilului, ca un nou și diriguitor crez, cultul familiei, al moșilor și strămoșilor, răspunderea față de trecut, datoria biologică pentru viitor și dragostea pentru natură. Iar școala va trebui să-le dea sentimentelor așa create forma convingerei printr'o instrucție, care din trecut să nu amintească numai bălăliile regilor și ani de naștere și moarte, ci să reoglindească ființa și faptele caracteristice neamului, exemple strălucitoare, care să ne conducă în viața rasei noastre, iar pentru prezent să nu amintească ca bogății ale națiunii și patriei numai petrolul, cărbunele, pădurile, ci îndeosebi calitățile biologice specifice rasei noastre, calitățile, cari au făcut posibil să ne menținem toată vigoarea în ciuda unei sorți nemiloase, a luptelor seculare, a opresiunilor și a sacrificiilor de sânge.

Școala să nu încarce creerul copilului cu memorări inutile, cu cunoștințe în parte nefolositoare, cu o instrucție unilateral intelectuală, să nu elimine, să nu supprime și să nu ridiculizeze ceea ce este specific copilăriei și tinereței, izvorul fericirii ei, fantazia și inițiativa personală. Școala și biserica, știința și religia vor colabora deci pentru a fixa și aprofunda respectarea necesităților biologice, cultul vieții, al familiei ca generatoarea ei, al înaintașilor, cărora le datorăm existența și constituția. Însă acest cult al familiei și al înaintașilor nu va fi identic cu o divinizare, care anihilează des-

voltarea și manifestarea liberă a personalității individuale. Totdeauna trebuie să știm, că rostul nostru în viață este dublu, de a procrea în condițiuni optimale satisfăcând și subordonându-ne necesităților biologice și ale națiunii și de a crea valori utile, exteriorizând în deplină libertate calitățile noastre biologice pozitive. În acest mod este satisfăcut și garantat și interesul individual și cel al națiunii, așa cum în lumina legilor biologice toate problemele în legătură cu evoluția individuală și socială își află soluțiunile și directivele cele mai potrivite.

Iar cel mai important așezământ cultural de care va trebui să dispună neamul nostru pentru precizarea valorii sale biologice și îndrumarea pentru viitor, va fi un *Institut pentru biologia și igiena națiunii*. Acest institut va trebui creat de urgență și înzestrat în modul cel mai perfect posibil, căci el va trebui să studieze trecutul nostru biologic și să dicteze felul și mijloacele acțiunii noastre biopolitice naționale.

(Să nu uităm niciodată, că în sângele nostru circulă ca o binecuvântare din trecut, ca o legătură tainică și sfântă cu înaintașii noștri picătura aceea de sânge, venită din moși și strămoși, care dirijează formarea noastră constituțională, ne îndeamnă și ne impune a-le păstra memoria curată și sfântă. Și să veghiăm, ca acea picătură de sânge să nu de-

vină din vina noastră un blestem pentru cei
ce vor fi, iar fericirea noastră individuală să
ne-o căutăm în munca pentru binele suprem
al națiunii.

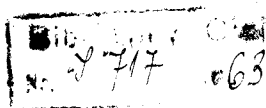

BCU Cluj / Central University Library Cluj

BCU Cluj / Central University Library Cluj

ERATĂ :

- Pg. 7 r. 11 de sus, în loc de creând se va citi : croind
" 19 " 6 " jos, după alcoolism se va adăoga : d. e.
" 32 " 16 " sus, în loc de 500 se va citi : 5000
" 36 " 1 " " " " " evitabilă se va citi : inevitabilă
" 39 " 1 " jos, " " " consagvini " " " consangvini
" 45 " 15 " sus, " " " hotățirei " " " hotățirei
" 46 " 4 " jos, " " " întrerupere " " " întreruperea
" 67 " 3 " sus, după : Problema se va adăoga : igienei

CUPRINSUL :

	Pag.
INTRODUCERE	
Naționalism ; internaționalism. — Naționalismul de stat ; naționalismul biologic. — Națiunea ca formațiune biologică	7
EUGENIA, EREDITATEA ȘI SELECȚIUNEA	
Galton. Problema evoluției. Lamarck ; Darwin. — Problema eredității. Mendel. — Selecțiune și contraselecțiune	13
PROBLEMA POPULAȚIEI	
Importanța forței numerice. Creșterea populației. Malthus	27
EUGENIA ȘI IGIENA NAȚIUNII. PRIVIRE REZUMATIVĂ	36
BCU Cluj / Central University Library Cluj	
IGIENA NAȚIUNII ÎN PRACTICĂ	
Date istorice. — Importanța familiei ca element al națiunii. — Combaterea boalelor venerice și a alcoolismului ca dăunătoare rasei	39
Problema căsătoriei din punct de vedere eugenic. — Eliminarea dela căsătorie a indivizilor cu defecte : 1. sterilizare ; 2. izolare	45
Admiterea avorului voluntar din indicație eugenică	49
Ridicarea natalității elementelor cu calități biologice superioare	50
Combaterea mortalității infantile	54
Problema imigrării	55
Înregistrarea și urmărirea capitalului uman	59
Organizarea muncii și urbanizarea	60
PROBLEMA EDUCAȚIEI	67